

Oproštaj od dekana Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog mons. Alojzija Domislovića

Kanonik lektor i dekan Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog i rektor varaždinske katedrale, mons. Alojzije Domislović, koji je umro 2. srpnja u kaptolskoj kuriji u Varaždinu u 73. godini života i 46. godini svećeništva, pokopan je u četvrtak 6. srpnja na mjesnom groblju u svojoj rodnoj župi Sveti Ilija.

Oproštaj od mons. Domislovića u četvrtak prije podne priređen je najprije u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu, gdje je svetu misu zadušnicu i ispraćaj vodio mons. Antun Perčić, kancelar Varaždinske biskupije, u zajedništvu sa 60-tak svećenika, među kojima su bili kanonici Prvostolnog kaptola zagrebačkog i Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog. Pozdravljajući sve nazočne, osobito rodbinu i prijatelje pokojnog Domislovića, kancelar Perčić naglasio je kako su se vjernici okupili u uskrсноj vjeri i nadi.

U prigodnoj homiliji podsjetio je na riječi iz evanđelja da će svaki onaj koji vjeruje u jedinorođenoga Sina Božjeg imati život vječni. Istaknuo je kako je iza mons. Domislovića ostalo 45 godina njegova navješćivanja evanđeoske istine da je Bog iz ljubavi prema svijetu poslao svoga Sina kako bi svatko tko u njega vjeruje imao život vječni. Da bi pokazao i posvjedočio ljepotu nebeske crkve htio je već na zemlji pridonijeti ljepoti liturgije, pa je svoju ljubav posvetio crkvenoj glazbi, odnosno orguljama i zvonima, koje na vanjski način pridonose liturgijskoj ljepoti, rekao je mons. Perčić dodavši da se neumorno brinuo o kvaliteti crkvenih orgulja i zvona i poticao njihovu nabavu ili obnovu. Neka mu stoga nebeska glazba orgulja i zvona budu utjeha i radost u vječnoj domovini kako bi uživao ono što je ustrajno navješćivao na zemlji, poručio je kancelar te istaknuo kako je mons. Domislović htio da crkva kao građevina također potiče ljude da promišljaju o božanskoj ljepoti. "Htio je da im ljepota crkvenih građevina i liturgija bude utjeha u tjeskobnim trenucima života, ali i poticajna radost u životnom služenju, kao što je i on služio Crkvi i Bogu čitavoj svoj život. Pokušajmo i mi cijeniti i živjeti sve one vrednote koje su i njemu bile velike i svete kako bi prošli ovim svijetom čineći dobro te se zajedno s njime našli u vječnoj radosti s Bogom", zaključio je mons. Perčić.

Na kraju misnog slavlja kancelar je zahvalio pokojnom Domisloviću u ime biskupa Marka Culeja, spriječenog zbog bolesti, ali u molitvi sjedinjenog, za njegov plodonosan život i rad. Zahvalio je na prisustvu predstavnicima Grada Varaždina i Varaždinskih baroknih večeri s kojima je mons. Domislović blisko surađivao na dobrobit crkvene glazbe i kulture. Izrazio je iskrenu sućut rodbini i živućim sestrama pokojnika, čiji su roditelji imali 15-ero djece. Riječi oproštaja na kraju je uputio kanonik i župnik u Sračincu preč. Slavko Gabud, pokojnikov sumisnik i prijatelj više od pola stoljeća. Istaknuo je kako je mons. Domislović čitav svoj život proveo na korist Crkvi i Bogu neprekidno čineći dobro kao izvanredan čovjek i revan svećenik. Svećeničku službu započeo je u siromašnoj slavonskoj župi Zdenkovic koju je niz godina obnavljao i gradio u pastoralnom, liturgijskom i materijalnom smislu. Zauzeto svećeničko djelovanje

mons. Alojzije Domislović

VARAŽDIN:

SVETI ILIJA:

nastavio je kao župnik u Margečanu te zdušno prionuo gradnji i obnovi crkvenih dobara te se pokazao kao dobar organizator poslova gradnje. No, još kao osnovnoškolac pokazivao je glazbenu nadarenost, pa je obavljao i službe orguljaša, osnivača limene glazbe, dirigenta i zborovođe, a okušao se i kao skladatelj crkvene glazbe. Bio je poznat kao vrlo jednostavan i razumljiv propovjednik. Zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić imenovao ga je kanonikom, a nakon službe u Margečanu, doselio je u Varaždin kao dekan i lektor Zbornog kaptola te se odmah zdušno predao detaljnoj stručnoj vanjskoj i unutarnjoj obnovi današnje katedrale od vrha tornja sve do temelja te u razdoblju od 1982. do 1995. godine obnovio oronulu i zapuštenu crkvu moleći priloge države, grada i brojnih donatora u Hrvatskoj i inozemstvu. Podsjetio je na njegovo zalaganje za osnivanje Varaždinske biskupije, nezaobilazan doprinos u samom osnivanju i djelovanju biskupije, kao i zauzeto obnavljanje kaptolske crkve Uznesenja Marijina u Varaždinu, za koju je uvijek govorio da će jednom biti katedrala nove biskupije. Njegovim zalaganjem postavljene su i nove katedralne orgulje, klupe i druga katedralna i liturgijska oprema. Za svog života obnavljao je i kanoničke kurije u Varaždinu, a posljednjih se godina radosno posvetio obnovi kaptolskog posjeda na Veternici, čiju konačnu obnovu nije dočeka. Živio je sam i vrlo skromno, možemo reći da je živio i radio samo za Crkvu i za Boga te istrošio svoj život samo za dobro drugih, zaključio je kanonik Gabud. Liturgijsko pjevanje za vrijeme svete mise predvodio je katedralni zbor "Chorus liturgicus" pod ravnanjem dr. Stanka Ilčića te uz orguljašku pratnju mo. Anđelka Igreca.

Nakon svete mise okupljeni svećenici i vjernici uz oproštajni molitveni obred ispratili su zemne ostatke mons. Domislovića iz katedrale, u kojoj je sve do svoje smrti propovijedao i revno ispovijedao, a tijelo je prevezeno u župu Sveti Ilija, gdje je na mjesnom groblju popodne istoga dana kancelar Perčić predvodio sprovodne obrede i svetu misu zadušnicu u župnoj crkvi sv. Ilije.

Na groblju su oproštajne riječi uputili župnik iz Margečana vlč. Alojzije Pakrac i domaći župnik i kanonik preč. Ivan Koščak. Margečanski župnik podsjetio je da je u toj župi mons. Domislović službovao od 14. rujna 1965. godine do 30. rujna 1986. godine. Uvijek je isticao kako je svoje najljepše godine proveo u toj župi, gdje je svojom revnošću i kršćanskom radošću osvojio vrijedan margečanski narod. Njegov plodonosan rad u toj župi donio je pet mladih misa, obnavljao je i gradio kapele te nabavljao nova zvona. Župnik Koščak naglasio je kako se uvijek zanimao za duhovni i materijalni napredak svoje rodne župe, koja je u posljednjih 70 godina slavila 35 mladih misa. Poticao je obnovu i nabavu crkvenih dobara, osobito zvona i orgulja. Uz više desetaka svećenika sprovodu su prisustvovali brojni vjernici, koji su se pridružili i svetoj misi zadušnici slavljenoj u župnoj crkvi.

Alojzije Domislović rođen je 6. travnja 1934. godine od oca Antuna i majke Josipe, rođ. Šestak, u mjestu Križanec u župi Sveti Ilija kod Varaždina. Klasičnu gimnaziju polazio je u Zagrebu te je 1956. godine stupio u Bogoslovsko sjemenište. Za svećenika ga je 1961. godine u zagrebačkoj katedrali zareadio zagrebački nadbiskup dr. Franjo Šeper. Od 1962. do 1965. godine bio je upravitelj župe u Zdenkovcu, a zatim sve do 1986. godine upravitelj župe u Margečanu. Zagrebački nadbiskup imenovao ga je 1982. godine kanonikom Zbornog kaptola čazmanskog, a 1986. godine preselio je u Varaždin gdje je sve do smrti djelovao kao dekan i lektor Zbornog kaptola. Po osnutku Varaždinske biskupije 1997. godine biskup

Marko Culej imenovao ga je ekonomom biskupije, a dvije godine kasnije i ravnateljem Ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika. Godine 2000. razriješen je tih dužnosti. Godine 1998. imenovan je i savjetnikom, a papa Ivan Pavao II. godine 2001. na prijedlog varaždinskog biskupa imenovao ga je monsinjorom. Kao dekan Kaptola bio je i rektor zborne crkve Uznesenja Marijina u Varaždinu, koja je osnutkom biskupije podignuta na stupanj katedralne crkve. Brigom i zauzetošću mons. Domislovića u razdoblju od 1982. do 1995. godine odvijala se stručna i temeljita vanjska i unutarnja obnova današnje katedralne crkve. Velik dio svog života posvetio je crkvenoj glazbi te su na njegov poticaj od 1988. do 1998. građene nove katedralne orgulje, čija kvaliteta naročito dolazi do izražaja prilikom održavanja glasovitih Varaždinskih baroknih večeri.

Jasminka Bakoš-Kocijan